

د روت کتاب

اليملك او د هغه كورنۍ موآب ته كډه كوي

(۱) - (۲) د هغه زمانې څخه مخكې چې پادشاهانو په اسراييلو باندې حكومت كاوه، يو سړى چې اليملك نومېده او د افراتې د خپلخاني څخه ؤ، د يهودا د سيمي د بيت لحم په ښار كې اوسېده. د هغه ښځه نعومي نومېده او دوه زامن يې محلون او كيلون وو. خو كله چې په ځمكه كې قحطي وه، دوى د موآب هېواد په لور كډه وكړه چې هلته واوسي. هغه مهال چې دوى هلته وو، (۳) اليملك مړ شو او نعومي د دوو زامنو سره يوازې پاتې شوه. (۴) وروسته د نعومي زامنو موآبي ښځې وكړې. د يوې نوم عرفه او د بلې نوم روت ؤ. وروسته له هغه چې هغوى هلته نژدې لس كاله واوسېدل، (۵) محلون او كيلون هم مړه شول. نو اوس نعومي مېړه او زامن دواړه نه درلودل.

نعومي او روت بيت لحم ته راځي

(۶) - (۷) كله چې نعومي واورېدل چې څښتن خپلو خلكو ته په ښو فصلونو سره بركت وركړ، هغې د خپلو نرياندو سره تيارې وكړه چې موآب پرېږدي او د يهودا خاورې ته لاړه شي. هغه وخت چې دوى په خپله لار روانې وې (۸) نعومي خپلو دواړو نرياندو ته وويل: <ځئ هره يوه د خپلو ميندو كورونو ته لاړې شئ، زما څښتن دې ستاسو سره خپله مهرباني وكړي لكه څنگه چې تاسو ما او زما مړو سره مهرباني وكړه. (۹) خداى دې تاسو هرې يوې ته بل مېړه او كور دركړي.>

نعومي دوى ښكل كړې. هغوى په لوړ اواز سره وژړل (۱۰) او ويې ويل: <نه، مونږ غواړو چې تا سره لاړې شو او د ستا د خلكو په منځ كې واوسو.>

۱۱) مگر نومي په ځواب کې وويل: <زما لوبو، تاسو ولې خپلو کورونو ته نه ستنېږئ؟ زما سره ستاسو تگ تاسو ته څه گټه رسوي؟ تاسو فکر کوئ چې زه به نور زامن راوړم ترڅو د هغوی سره تاسو ودونه وکړئ؟> ۱۲) بېرته کور ته لاړې شی زما لورگانو، ځکه چې زه ډېره زړه يم او بيا د واده کولو وړ نه يم. حتی که چېرې زه نن شپه هم واده شم او زامن وزېږوم، ۱۳) نو آیا تاسو به هغوی ته صبر وکړئ چې هغوی زلمي شي او تاسو سره واده وکړي؟ نه، زما لورگانو! ژوند ماته ستاسو په پرتله ډېر سخت دی، ځکه چې څښتن اوس په ما دا سخته راوستې ده.>

۱۴) دوی بيا وژړل او عرفې خپله خوانبې د مخه بڼې په وخت کې ښکل کړه، خو روت د هغې لمن پرېښوده. ۱۵) نومي بيا روت ته وويل: <گوره ستا يوور بېرته خپلو خلکو او خپل خدای ته ځي! ته ولې هغې سره نه ځي؟>

۱۶) روت په ځواب کې وويل: <ماته مه وايه چې تا پرېږدم او کور ته ستنه شم! زه به هلته ځم چېرته چې ته ځي او زه به هلته اوسېږم چېرته چې ته اوسېږي. ستا خلک به زما خلک وي او ستا خدای به زما خدای وي.> ۱۷) زه به هلته مړه کېږم چېرته چې ته مړه کېږي او همالته به ښخېږم. څښتن دې ماته د ټولو نه درنده سزا راکړي که چېرې د مرگ نه پرته سره جلا شو.>

۱۸) کله چې نومي وليدل چې روت کلکه اراده کړې چې هغې سره لاړه شي، نو نومي هغه نوره مجبوره نه کړه چې بېرته لاړه شي.

۱۹) هغوی دواړه بيت لحم ته ورسېدلې او د ټول ښار خلک خوشاله شول او ښځو د يو بلې څخه وپوښتل: <آيا دا په رښتيا نومي ده؟>

۲۰) بيا هغې دوی ته وويل: <له دې وروسته ما نومي مه بولي! ما مارا بولي، ځکه چې مطلق قادر خدای زما ژوند تريخ کړی دی.> ۲۱) ما هرڅه درلودل کله چې زه لاړم، خو څښتن زه بېرته

تش لاس راوستلې يم. څنگه تاسو کولی شئ بياهم ما نعومي وبولئ؟ اوس مطلق قادر څښتن زما په ضد شوی دی او زما ژوند يې ډېر سخت کړی دی.<

۲۲ نو په دې ډول نعومي د خپلې موآبي نرور سره د موآب څخه بېرته راغله. دوی په داسې حال کې بیت لحم ته راوړسېدلې چې د اوربشو لرونه په پیلېدو وو.

روت د بوغز په پټيو کې کار کوي

۲ ۱ نعومي يو شتمن او مهم خپلوان درلود چې بوغز نومېده څوک چې د هغې د مېړه اليملک د کورنۍ څخه ؤ. ۲ يوه ورځ روت نعومي ته وويل: <که ستا خوښه وي زه به پټيو ته لاړه شم او هغه وړي به راټول کړم چې د لوگرو څخه پاتې شوي دي. زه باور لرم داسې يو څوک به پيدا کړم چې ماته د دې کار د کولو اجازه راکړي.>

نعومي ځواب ورکړ: <ه لورې لاړه شه.>

۳ نو روت پټيو ته لاړه، د لوگرو پسې روانه شوه او هغه وړي يې راټولول چې د دوی څخه به پاتې کېدل. د تصادف له مخې هغه د بوغز په پټيو کې وه.

۴ څه وخت وروسته بوغز په خپله د بیت لحم نه راغی او لوگرو ته يې وويل: <څښتن مو مل شه!>

هغوی ورته په ځواب کې وويل: <تا دې څښتن خوشاله کړي.>

۵ بوغز د لوگرو د مشر څخه پوښتنه وکړه: <هغه ځوانه ښځه څوک ده؟>

٦) سړي په ځواب کې وويل: <دا هغه موآبې بڼځه ده څوک چې د نعومي سره د موآب نه

راغلي ده. ٧) هغې زما څخه اجازه وغوښتله چې لاړه شي او هغه وږي راټول کړي کوم چې د لوگرو څخه پاتې کيږي. او هغې پرته له يوې شپې دمې څخه ټول سهار کار کړی دی.>

٨) نو بيا بوغز روت ته ورغی او ويې ويل: <زه فکر کوم تاته به دا ډېره بڼه وي چې د بل چا په پټيو کې وږي راټول نه کړې. ته همدلته د بڼځو سره پاتې شه ٩) او زما په پټو کې د لوگرو پسې وږي راټول کړه. ما سړيو ته امر کړی چې تا ونه ځوروي او هرکله چې ترې کيږې، د هغو منگيو څخه اوبه څښلی شي چې هغوی ډک کړي دي.>

١٠) روت ځمکې ته د درناوي سر تپت کړ او ويې ويل: <ته پوهېږې چې زه د بل هېواد څخه راغلي يم. ته ولې زما سره دومره نېکي کوي؟>

١١) بوغز په ځواب کې وويل: <ما د ټولو هغو شيانو په هکله اورېدلي دي چې تا د خپلې خاوبنې دپاره د خپل مېړه د مرگ څخه وروسته ترسره کړي دي. زه پوهېږم چې څنگه تا خپله مور او پلار او خپل هېواد پرېښودل او څنگه ته راغلي ترڅو د داسې خلکو په منځ کې واوسېږې چې تا پخوا هيڅ نه پېژندل. ١٢) زه دعا کوم چې څښتن دې د دې کار دپاره تاته اجر درکړي. د اسراييلو څښتن خدای چې تا ورته پناه وروړې ده د دې کار پوره اجر درکړي.>

١٣) روت په ځواب کې وويل: <بناغليه دا ستا ډېره نېکي ده چې ته ما سره ډېره په مهرباني سره خبرې کوي او زما هرکلی کوي، زه حتی 'ستا د يوې وينځې برابره هم نه يم.>

١٤) د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بوغز روت ته وويل: <راځه مونږ سره ډوډۍ وخوره. لږه ډوډۍ واخله او په سرکه کې يې لنده کړه.> هغه د لوگرو سره کښېناستله او بوغز هغې ته وريټې شوې غلې دانې ورکړې، روت چې څومره غوښتل ويې خوړې او لږې ورڅخه پاتې هم شوې. ١٥) وروسته د

هغې چې روت د وړو د راټولولو دپاره لاره، بوغز خپلو سړيو ته وويل: <هغه پرېږدئ چې د گېډيو
خخه هم وږي واخلي. (١٦) د گېډيو خخه هم يو خه وږي راوباسئ او ورته يې پرېږدئ او د هغې
سره سختې خبرې مه كوي!>

(١٧) نو روت په پټيو كې تر مابنهامه پورې كار وكړ. د وړو د ټكولو خخه وروسته هغه يوه لويه
ټوكړۍ ډكه كړه. (١٨) هغې دا وږي بنار ته يوړل او خپلې خوانبې ته يې وروښودل چې خومره يې
راټول كړي وو. روت هغه ډوډۍ هم وركړه كومه چې د غرمې نه پاتې شوې وه. (١٩) نعومي وويل:
<تا نن چېرته او د چا په پټيو كې كار وكړ؟ خدای دې هغه سړي ته برکت وركړي چې ستا سره يې
ډېره ښه رويه وكړه!>

بيا روت هغې ته وويل: <ما د يو سړي په پټيو كې كار وكړ چې بوغز نومېده.>

(٢٠) نعومي په ځواب كې وويل: <څښتن دې بوغز ته برکت وركړي! څښتن تل د مرو او ژونديو
سره وفادار دی. > نعومي زياته كړه: <بوغز زمونږ د هغې نژدې خپلوانو د ډلې خخه دی څوك چې
زمونږ ساتنه كوي.>

(٢١) روت هغې ته وويل: <بوغز حتی ماته وويل چې د لو د پای پورې زما د لوگرو سره وږي
راټولوه.>

(٢٢) نعومي په ځواب كې وويل: <زما لورې دا ښه خبره ده چې ته د هغو ښځو سره وږي راټول
كړې څوك چې د بوغز په پټيو كې كار كوي، ځكه كېدای شي د بل چا په پټيو كې ستا سره بد
سلوك وشي!> (٢٣) نو بيا روت د كار كولو په وخت كې نورو ښځو سره نژدې اوسېده. روت تر
هغه وخته پورې په پټو كې كار كاوه ترڅو چې ټولې اوربشې او غنم ورپېل شول. او په دې ټوله
موده كې هغه د خپلې خوانبې سره اوسېده.

د روت دپاره د نومي پلان

۳ (۱) څه موده وروسته نومي روت ته وويل: <ای زما لورې زه بايد ستا دپاره مېره پيدا کړم، هغه به تاته کور درکړي او په تا به پام کوي. (۲)> ته پوهېږې چې بوعز زمونږ خپلوان دی او تا وري د هغو ښځو سره راټول کړي څوک چې د هغه دپاره کار کوي. گوره، نن شپه به هغه په درمند باندې اوربشې بادوي. (۳) اوس ولامبه او لږ عطر په ځان واچوه، بيا خپلې ښې جامې واغونده او درمند ته لاړه شه. خو ترڅو پورې چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزگار نه وي، خپل ځان مه وربنکاره کوه. (۴) وگوره چې هغه چهرته ځملي، بيا کله چې هغه ويده شي، پښې يې لوڅې کړه او د هغه پښو سره پرېوزه. بيا به هغه تاته ووايي چې څه وکړه.>

(۵) روت په ځواب کې وويل: <څه چې ته وايې هماغسې به وکړم.>

(۶) نو روت درمند ته لاړه او هماغسې يې وکړل څرنگه چې خوانبې يې ورته ويلي وو. (۷) وروسته له خوړلو او څښلو نه بوعز د خوشالي احساس کاوه، هغه لاړ او د غلو دانو د ډېرې تر څنګ ويده شو. روت غلې غلې ورنژدې شوه، هغې د بوعز پښې لوڅې کړې او د هغه پښو سره پرېوته. (۸) د نيمې شپې په شاوخوا کې، بوعز ناڅاپه راوينس شو او ډېر حيران شو چې خپلو پښو سره يې ښځه وليده. (۹) هغه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغې په ځواب کې وويل: <ښاغليه زه روت يم ستا د پښو خاورې. ته زما هغه خپلوان يې چې په ما پام وکړې، نو ته ما سره واده وکړه.>

(۱۰) بوعز په ځواب کې وويل: <څښتن دې تاته برکت درکړي! ته اوس د خپلې خوانبې سره د ټولې مرستې څخه هم لا زياته وفاداري ښايې. تا کولی شول چې د ځان دپاره دې يو ځوان شتمن

يا غريب سړی لټولای وای، خو تا داسې ونه کړل. (۱۱) اوس فکر مه کوه، زه به همداسې وکړم
 څنگه چې ته غواړې. په ښار کې ټول ستا درناوی کوي. (۱۲) دا رښتیا ده چې زه ستا نژدې
 خپلوان یم چې باید درباندي پام وکړم. خو بل څوک هم شته چې هغه ستا ډېر نژدې خپلوان دی.
 (۱۳) تر سهار کېدو پورې دلته پاتې شه، بیا به زه ځان پوه کړم که چېرې هغه راضي شي چې ستا
 مسئولیت په غاړه اخلي او که نه. که هغه راضي نه شو، نو زه به ژوندي خدای قسم خورم چې زه به
 په خپله ستا مسئولیت په غاړه واخلم. اوس خمله تر سهار پورې پاتې شه.

(۱۴) روت بیا پرېوته، خو هغه د رڼا کېدو نه مخکې راوینښه شوه، ځکه بوغز نه غوښتل چې بل
 څوک پوه شي چې روت هلته وه. (۱۵) بیا بوغز ورته وویل: <خپله چینه خوره کړه> او هغه
 پکښې تقریباً شل کیلوگرامه غلې دانې ورواچولې او د هغې په اوږه باندي یې کېښودله.

روت بېرته ښار ته راغله (۱۶) او چې کله کور ته راوړسېده نو خوانښې ورڅخه پوښتنه وکړه چې
 <لورې، څه وشو؟>

روت ورته ټول هغه څه وویل چې بوغز د هغې دپاره کړي وو. (۱۷) هغې زیاته کړه: <بوغز ماته
 وویل چې زه باید تاته تش لاس رانه شم نو همدا ؤ چې ماته یې دا ټولې اوربشې راکړې.>

(۱۸) نعومي روت ته وویل: <زما لورې اوس صبر کوه ترڅو معلومه شي چې څه پېښېږي. بوغز به
 نن تر هغې ارام ونه کړي ترڅو یې چې دا موضوع نه وي حل کړې.>

د روت او د بوغز واده

۴ (۱) بوغز د غونډې ځای ته چې د ښار د دروازې سره ؤ لاړ او هلته کېښېناست. کله چې د

اليملك زيات نژدې خپلوان راغی، نو بوغز هغه ته بلنه ورکړه چې راشي او کښېني نو هغه همداسې وکړل. (۲) بيا بوغز د ښار لسو مشرانو ته بلنه ورکړه چې په هغه ځای کې کښېني او هغوی همداسې وکړل. وروسته له دې چې هغوی کښېناستل، (۳) بوغز خپل خپلوان ته وويل: <اوس چې نعومي د موآب څخه بېرته راغلی، هغه غواړي چې هغه پټی چې زمونږ د خپلوان اليملك ملکیت و څرخ کړي. (۴) زه تاته دا ځکه وایم چې ته د هغه د ټولو نه نژدې خپلوان یې او ته دا حق لري چې دا ملکیت واخلي، که چېرې ته غواړې کولی شې چې دا همدا اوس واخلي. دا لس مشران او دا نور چې دلته ناست دي دا به شاهدان وي. خو که چېرې ته دا ملکیت نه غواړې بيا ماته ووايه، ځکه ستا نه وروسته بيا زه مستحق یم.>

دې سړي په ځواب کې وويل: <زه به یې واخلم.>

(۵) بوغز وويل: <ډېره ښه ده، خو که چېرې ته دا پټی د نعومي نه اخلي بيا به د موابي کونډې روت سره واده هم کوې، ترڅو پټی بېرته د هغې د مړ شوي مېړه کورنی کې پاتې شي.>

(۶) سړي په ځواب کې وويل: <که چېرې داسې خبره وي بيا زه نه غواړم چې دا ملکیت واخلم، ځکه چې هغه به زما خپل ملکیت کې څه ستونزه راپیدا کړي. ته یې په خپله واخله، زه یې نه شم اخیستلی.>

(۷) په هغو ورځو کې که چېرې چا د خپل ملکیت حق بل چاته سپاره، خپله خپلی به یې د تصدیق په ډول ورکوله. (۸) نو وروسته له دې چې سړي موافقه وکړه چې بوغز پرېږدي چې دا ملکیت واخلي، هغه خپله خپلی وويستله او بوغز ته یې ورکړه.

(۹) نو بيا بوغز مشرانو او نورو حاضر وکسانو ته وويل: <نن تاسو ټول د دې خبرې شاهدان یاستئ چې ما د نعومي څخه هغه ملکیت واخیست کوم چې د اليملك او د هغه د دوو زمانو په نوم

ؤ، چې کليون او محلون نومېدل. (۱۰) برسېره پردې تاسو د دې خبرې شاهدان ياستئ چې زه به روت سره چې د محلون کونډه ده واده وکړم. په دې توگه به دا ملکيت د محلون د کورنۍ په نوم وساتل شي او د هغه نوم به په خپلو خلکو او خپل ښار کې په ياد پاتې شي.

(۱۱) د ښار مشرانو او نورو خلکو چې هلته وو، وويل: <مونږ د دې خبرې شاهدان يو او مونږ دعا کوو چې څښتن دې ستا ښځې ته ډېر اولادونه ورکړي، څنگه يې چې د يعقوب ښځو راحيل او ليه ته ورکړي وو. ته دې د افراطي په خپلخانه کې شتمن او د بيت لحم په ښار کې مشهور سړی شي.> (۱۲) د دې ځوانې ښځې څخه چې ستا اولادونه پيدا شي، هغوی دې ستا کورنۍ د فارص د کورنۍ په څېر مشهوره کړي چې د تامار او يهودا زوی ؤ.<

بوعز او د هغه اولاده

(۱۳) نو بوعز روت خپل کور ته د خپلې مېرمنې په توگه بوتله. څښتن هغې ته برکت ورکړ، هغه اوميدواره شوه او زوی يې پيدا شو. (۱۴) د هغه له زېږېدو څخه وروسته، ښځو نعومي ته وويل: <د څښتن ستاينه وکړه. نن هغه تاته لمسی درکړی چې په تا پام وکړي. مونږ دعا کوو چې دا هلک دې لوی شي او په اسراييلو کې دې نامتو شي.> (۱۵) ته خپلې زېږور ته گرانه يې او تا سره يې د اووه زامنو څخه ډېر ښه کړي دي. اوس يې تاته لمسی هم درکړ څوک به چې تاته نوی ژوند راوړي او هغه به ستا په آخر عمر کې ستا ساتنه کوي.< (۱۶) نعومي ماشوم واخيست، په غېږ کې يې ونيو او د هغه ساتنه يې وکړه. (۱۷) گاونډيو ښځو د هغه نوم عوبيد کېښود او ويل به يې چې د نعومي هلک پيدا شوی دی.

کله چې عوبيد لوی شو د هغه يو زوی پيدا شو چې يسي نومېده او يسي بيا وروسته د داود پلار شو. (۱۸) - (۲۲) دا د فارص څخه نيولې تر داود پورې د هغوی شجره ده: حصرون د فارص زوی ؤ،

رام د حصرون زوی ؤ، عمیناداب د رام زوی ؤ، نحسون د عمیناداب زوی ؤ، سلمون د نحسون زوی
ؤ، بوعز د سلمون زوی ؤ، عوبید د بوعز زوی ؤ، یسی د عوبید زوی ؤ او داود د یسی زوی ؤ.